

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2015)0067

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuinen kasvuselvitys 2015

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2015 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvitys 2015 (2014/2221(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 136 artiklan,
- ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1175/2011¹,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU²,
- ottaa huomioon täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1174/2011³,
- ottaa huomioon liiallisiä alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2011⁴,
- ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011⁵,

¹ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12.

² EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

³ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8.

⁴ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁵ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

- ottaa huomioon julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1173/2011¹,
 - ottaa huomioon julkista taloutta koskevien suunnitelmien seuranta- ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 473/2013²,
 - ottaa huomioon rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013³,
 - ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon vuoden 2014 maakohtaisista suosituksista (COM(2014)0400),
 - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2014 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat”⁴,
 - ottaa huomioon 28. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvitys 2015” (COM(2014)0902),
 - ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Vakaas- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston mahdollisimman tehokas hyödyntäminen” (COM(2015)0012),
 - ottaa huomioon kansallisten parlamenttien edustajien kanssa käydyt keskustelut eurooppalaisen ohjausjakson vuoden 2015 painopisteiden toteuttamisesta,
 - ottaa huomioon 5. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen saannin parantamisesta⁵,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnot (A8-0037/2015),
- A. toteaa, että talouden elpyminen EU:ssa on hidastunut huomattavasti vuoden 2014 kuluessa, mutta komission mukaan sen odotetaan vauhdittuvan vuonna 2015 ja edelleen vuonna 2016; toteaa, että kriisin alkamisesta vuonna 2008 on kulunut kuusi vuotta ja euroalueen työttömyysaste on edelleen ennätysmäisen korkealla eli lähes 12 prosenttia; toteaa, että heikko kasvu on pahentanut inflaatiota hidastavaa suuntausta; toteaa, että rahoituskriisin seurauksena euroalue erottuu alueena, jonka kasvu on riittämätöntä, samalla kun monet muut maat ovat elpymässä nopeammin; toteaa, että

¹ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1.

² EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11.

³ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0129.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0036.

deflaatiopaineista huolimatta komissio ennustaa, että inflaation pitäisi kiihtyä vuoden 2015 puolivälistä alkaen ja vuoden 2016 aikana;

- B. ottaa huomioon, että investointien taso on laskenut noin 470 miljardilla sitten kriisin huippukohtaan ja että investointivaje on arvioitu olevan noin 230–370 miljardia euroa verrattuna investointien pitkän aikavälin trendeihin; toteaa, että reagointi euroalueen julkisen talouden velkakriisiin ja esiin tulleeseen unionin toimielinjärjestelmän tehostamiseen on ollut merkittävää mutta ei kuitenkaan riittävää euroalueen talouden vauhdittamiseksi siinä määrin, että se palaisi nopealle kasvu-uralle;
1. katsoo, että euroalue kamppailee edelleen selviytyäkseen vuoden 2008 jälkeisen poikkeuksellisen pitkäkestoisesta taloudellisesta taantuman seurauksista; huomauttaa, että elpyminen on vielä haurasta ja sitä olisi edistettävä, jotta kasvu ja työpaikkoja voitaisiin tuottaa huomattavasti enemmän keskipitkällä aikavälillä; panee kuitenkin merkille, että vuoden 2014 kasvu on laajapohjaisempi; toteaa, että nykypäivänä haasteena on reagoida sekä syklisiin lyhyen aikavälin että rakenteellisiin pitkän aikavälin ongelmiin; korostaa, että lyhyen aikavälin paineet voivat johtaa väliaikaisiin toimenpiteisiin, jotka saattavat heikentää pitkän aikavälin kasvukapasiteettia; korostaa tarvetta varmistaa, että lyhyen ja pitkän aikavälin toimet ovat toisiaan vahvistavia;
 2. panee merkille komission vuotuisen kasvuselvityksen 2015, jossa pyritään edistämään paluuta korkeampiin kasvutasoihin ja vauhdittamaan elpymistä; kannattaa kolmen pääpilarin lähestymistapaa (investointien edistäminen, rakenneuudistusten vauhdittaminen sekä julkisen talouden vastuullinen ja kasvu edistävä vakauttaminen) oikeana keinona saavuttaa nämä tavoitteet; katsoo, että tämä lähestymistapa olisi kokonaisuudessaan liitettävä tuleviin maakohtaisiin suosituksiin; kannattaa komission ehdotuksia eurooppalaisen ohjausjakson parantamiseksi virtaviivaistamalla nykyisiä menettelyjä, myös ohjausjakson aikataulua, sekä lisäämällä kansallisten parlamenttien osallistumista, jotta voidaan lisätä kansallista omavastuullisuutta ottaen huomioon, että jäsenvaltiot panivat täysin täytäntöön ainoastaan yhdeksän prosenttia maakohtaisista suosituksista vuonna 2013; kehottaa komissiota esittämään pikaisesti vedenpitäviä tietoja maakohtaisen suositusten täytäntöönpanosta vuonna 2014; korostaa tässä yhteydessä tarvetta virtaviivaistaa eurooppalaisen ohjausjakson nykyisiä menettelyjä, myös sen aikataulua, ja lisätä kansallisten parlamenttien osallistumista, jotta voidaan lisätä rakennemuutoksia koskevaa kansallista omavastuullisuutta;
 3. korostaa sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevien kertomusten merkitystä ja lisäarvoa aiempina vuosina, sillä ne ovat vaikuttaneet komission vuotuisen kasvuselvityksen yleisiin painopistealueisiin ja niissä on yksilöity eurooppalaiseen ohjausjaksoon liittyviä maakohtaisia suosituksia; pitää siksi erittäin valitettavana, ettei sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevaa kertomusta ole laadittu vuodelle 2015;
 4. korostaa, että vuonna 2010 käyttöön otetun eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä käynnistetään vuosittainen talouspolitiikan koordinoitajakso, jossa jäsenvaltioiden talousarvioihin liittyvät, makrotaloudelliset ja rakenteelliset uudistukset analysoidaan yksityiskohtaisesti;
 5. on huolissaan siitä, että useimmat jäsenvaltiot yhä menettävät markkinaosuuksia maailmanlaajuisesti; katsoo, että koko EU:n talouden kilpailukykyä maailmantaloudessa on edelleen tehostettava lisäämällä erityisesti kilpailua tavara- ja palvelumarkkinoilla, jotta voidaan parantaa tehokkuutta innovoinnin avulla; vaatii, että työvoimakustannusten olisi pysyttävä tuottavuuden mukaisina ja että palkkojen olisi

edistettävä sosiaaliturvajärjestelmien kestävyyttä; painottaa, että kun jäsenvaltioiden on hallittava menojaan vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimusten mukaisesti, niiden olisi investointisitoumusten vähentämisen sijasta vähennettävä juoksevia menojaan, vaikka säännöissä ei oteta huomioon sitä, että investointimenoilla ja juoksevilla menoilla on erilaiset vaikutukset kasvuun; panee merkille komission tiedonannon "Vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston mahdollisimman tehokas hyödyntäminen" (COM(2015)0012), joka selkeyttää menettelyä ja selittää rakenteellisten uudistusten, investointien ja finanssipoliittisen vastuun välisen yhteyden hyödyntäen parhaalla mahdollisella tavalla sääntöihin sisältyvää joustovaraa; pitää myönteisenä komission ehdotusta eurooppalaisen ohjausjakson virtaviivaistamisesta; huomauttaa, että yleispätevään ratkaisuun perustuvaa lähestymistapaa olisi vältettävä maakohtaisia suosituksia valmisteltaessa;

Investoinnit

6. katsoo, että investointien puute johtuu heikosta luottamuksesta, kysyntää koskevista vähäisistä odotuksista, korkeasta velkaantumisasteesta, yksityissektorin riskiaversiosta, tuottavia julkisia investointeja edistävien toimenpiteiden puutteesta, rahoitusmarkkinoiden pirstoutumisesta, hitaasta velkaantumisen vähentämisestä, kysyntää koskevista vähäisistä odotuksista, joita liiallisesti paisuneiden menojen korjaamiseksi toteutetut säästötoimet ovat entisestään heikentäneet, tarkoituksenmukaisen rahoituskapasiteetin puutteesta ja siitä, että usein jäsenvaltiot ja EU eivät kykene toteuttamaan näistä tekijöistä selviytymiseksi tarvittavia asianmukaisia toimia; korostaa, että investointivaje voidaan paikata kohdennetuilla julkisilla investoinneilla ja lisäämällä merkittävästi investointeja yksityisiin yrityksiin ja eurooppalaiseen liike-elämään; kehottaa toteuttamaan uudistuksia, joilla helpotetaan sellaisen uuden liiketoimintaympäristön luomista, joka edistää uutta liiketoimintaa, uusia investointeja ja innovaatioita sekä mahdollisia sijoitusten tuottoja, jotka ovat erittäin tärkeitä rahoituspääoman houkuttelemiseksi unionin talouteen; korostaa, että investointeihin kohdistuvan rahoituksen lisääminen edellyttää hyvin toimivaa rahoitusjärjestelmää, jossa lisääntyneen vakauden ja rajojen yli toimivien laitosten avulla voidaan helpottaa erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten likviditeettiä ja markkinatakaustoimintaa;
7. on tyytyväinen Euroopan investointiohjelmaan, joka on tärkeä väline yksityisten ja julkisten investointien lisäämiseksi; panee merkille, että suunnitelmalla pyritään synnyttämään lisäinvestointeja, luomaan uusia hankkeita, houkuttelemaan investoijia ja palauttamaan luottamusta; katsoo kuitenkin, että suunnitelman arvioiminen mielekkäällä tavalla on tässä vaiheessa aivan liian aikaista; huomauttaa, että investointien edistämistä ei pidä nähdä vaihtoehtona uudistuksille vaan niiden täydennyksenä; vaatii, että Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR) olisi käytettävä varojen käyttämiseksi hankkeisiin, jotka tuottavat taloudellista hyötyä tai joiden sosiaalinen kustannus-hyötyvaikutus on positiivinen; korostaa, ettei ESIR-rahasto saisi vain korvata kansallisesti rahoitettuja hankkeita yhteisrahoitteisilla unionin hankkeilla; korostaa, että eurooppalaisten investointirahastojen olisi tuotettava lisäinvestointeja eikä ainoastaan korvattava kansallisia investointivaroja, jotka menisivät kulutukseen; katsoo, että Euroopan investointiohjelmassa olisi keskityttävä ensisijaisesti eurooppalaista lisäarvoa tuottaviin hankkeisiin, jotka eivät voi vielä saada pankkirahoitusta; korostaa investointiohjelman sääntelyyn liittyvien osatekijöiden tärkeyttä, joilla voidaan parantaa investointiympäristöä; toteaa, että komission investointisuunnitelman täytäntöönpano on erittäin tärkeää kaivatun lisäarvon saamiseksi; tähdentää, että investointihankkeet on valittava huolellisesti, jotta vältetään epäonnistumiset kestäväen kasvun ja työllisyyden

luomisessa Eurooppaan; muistuttaa, että komission investointiohjelman tuloksia on arvioitava perusteellisesti ja tarkasteltava erityisesti, millä perustein hankkeita on valittu ja priorisoitu, minkä lisäksi on pyrittävä välttämään voittojen yksityistämistä ja tappioiden sosialisointia; korostaa investointiohjelman vipuvoiman ja varsinaisten hankkeiden toteuttamisen keskinäistä riippuvuutta; korostaa, että tehokkaan vipuvoiman saavuttamista koskevaa tavoitetta ei pidä toteuttaa hankkeiden järkevän valinnan kustannuksella, jossa olisi otettava huomioon myös hankkeiden maantieteellinen sijainti; korostaa, että on varmistettava hallinnon ja valintamenettelyn laadukkuus: panee merkille, että pienet ja keskisuuret yritykset ovat saaneet kärsiä eniten kriisin seurauksista, ja toteaa, että sopeutusohjelmassa olevat jäsenvaltiot odottavat, että investointiohjelman myötä pk-yritysten rahoituksen ja lainan saanti tehostuu huomattavasti ja myös helpottuu;

8. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti investointisuunnitelmaa ja antamaan panoksensa ESIR-rahastoon täydentämällä unionin talousarviosta ja EIP:stä saatuja varoja, jotta yksityissektoria voidaan ohjata ja rohkaista investointeihin;
9. korostaa, että investointiohjelmassa olisi oltava pk-yrityksiin sovellettava menettelytapa, jotta voitaisiin luoda yhdenvertaiset toimintaedellytykset, sillä pk-yritykset asetetaan usein kokonsa ja markkina- asemansa vuoksi muita heikompaan asemaan;
10. painottaa, että rahoituksen saamisen vaikeus on suurimpia esteitä etenkin pk-yritysten kasvulle EU:ssa; on huolestunut siitä, että pk-yritysten on jatkuvasti vaikea saada pankkilainoja; katsoo, että on tarpeen luoda enemmän vaihtoehtoja pankkirahoitukselle, etenkin parantamalla riskipääoman ja vertaisrahastojen liiketoimintaympäristöä ja edistämällä luotto-osuuskuntia, mutta myös yleisemmin parantamalla pääomien tehokasta kohdentamista pääomamarkkinoiden kautta; katsoo, että yhdentyneemmät pääomamarkkinat ja rahoituslaitosten parempi valvonta ovat keskeisiä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi lyhyellä ja pitkällä aikavälillä; korostaa, että pk-yrityksillä olisi oltava etuoikeutettu mahdollisuus osallistua investointiohjelmaan;
11. ymmärtää, että energia on tärkeä osa taloudellista kilpailukykyä; korostaa, että energia-alan sisämarkkinoiden esteiden poistaminen on tärkeää muun muassa energiaomavaraisuuden edistämiseksi; kehottaa komissiota arvioimaan tämän alan edistystä unionin ja kansallisella tasolla ja tukemaan toimia, joilla puututaan pirstaloitumiseen ja täytöntöönpanon hankaluuksiin;
12. on yhä huolestunut siitä, ettei liiallisen yksityisen velan vähentämisessä ole edistytty; huomauttaa, että tämä ei ole ainoastaan rahoitusvakautta koskeva huoli vaan myös rajoittaa EU:n kasvupotentiaalia ja tekee EKP:n rahapolitiikasta tehottomampaa; kehottaa komissiota tekemään lisäehdotuksia yksityissektorin velkaantumisen vähentämiseen tähtäävien tehokkaiden menettelyjen, mukaan lukien konkurssi- ja maksukyvyttömyysmenettelyjen, luomiseksi siten, että samalla edistetään kulujen oikeudenmukaista ja avointa jakamista, sillä yrityksiä ja kotitalouksia painava raskas velkataakka on yksi tärkeimmistä yksityisinvestointeja rajoittavista tekijöistä;

Rakennemuutokset

13. huomauttaa, että rakennemuutoksia on vielä tehtävä monissa maissa; toteaa myös, että ne jäsenvaltiot, jotka ovat panneet menestyksekkäästi täytöntöön sopeutusohjelmia tai rahoitusalan ohjelmia, ovat kyenneet palaamaan pääomamarkkinoille, joilta ne voivat

nyt saada pääomia alhaisilla koroilla; huomauttaa, että muun muassa Euroopan keskuspankin (EKP) toteuttamat toimet olivat tämän paluun taustalla olevia syitä; kannustaa euroalueen muita jäsenvaltioita olemaan yhtä kunnianhimoisia talouksiensa nykyaikaistamisessa; toteaa, että on otettava asianmukaisesti huomioon uudistusten sosiaaliset vaikutukset ja työllisyysvaikutus; korostaa, että EKP:n löyhemmän rahapolitiikan täydennykseksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä kunnianhimoisia ja sosiaalisesti kestäviä rakennemuutoksia;

14. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan työmarkkinoitaan, kehittämään aktiivisempia työmarkkinoita koskevia toimintalinjoja, joiden tavoitteena on luoda hyväpalkkaisia työpaikkoja, uudenaikaistamaan sosiaaliturvajärjestelmiä, myös eläkejärjestelmiä, takaamaan samalla osallistavuuden, kestävyuden ja oikeudenmukaisuuden, sekä parantamaan ja virtaviivaistamaan yritysten investointeja koskevia lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia puitteita; painottaa, että rakenneuudistuksilla on saatava aikaan todellista ja kestävä kasvua, korkeampaa työllisyyttä, parempaa kilpailukykyä ja jatkuvaa lähentymistä ja niitä on täydennettävä hyvin kohdennetuilla pitkän aikavälin investoinneilla koulutukseen, tutkimukseen ja kehittämiseen, innovointiin, infrastruktuuriin, teollisuuteen, tieto- ja viestintätekniikkaan, kestävään energiaan ja henkilöresursseihin;
15. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan sosiaaliturvajärjestelmiensä osallistavuuden, kestävyuden ja oikeudenmukaisuuden ja vahvistamaan näitä erityisesti sosiaaliturvaa eniten tarvitsevien kohdalla sekä parantamaan ja virtaviivaistamaan yritysten investointeja koskevia lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia puitteita; painottaa, että työpaikkojen on oltava laadukkaita, jotta voidaan ehkäistä työssäkäyvien köyhyyttä, ja sellaisia, että niillä voidaan puuttua sukupuolten palkkaeroihin; korostaa, että taloudellisia uudistuksia on täydennettävä hyvin kohdennetuilla pitkän aikavälin investoinneilla koulutukseen, tutkimukseen ja kehittämiseen, innovointiin, infrastruktuuriin, tieto- ja viestintätekniikkaan sekä kestävään energiaan;
16. korostaa, että EU:n riippuvuuden vähentämisen ulkoisista energialähteistä on oltava osa EU:n kasvustrategiaa; muistuttaa siksi, että ulkoisia energialähteitä on monipuolistettava, EU:n energiainfrastruktuuria on parannettava ja EU:n energia-alan sisämarkkinat on saatava valmiiksi, sillä nämä ovat keskeisiä painopisteitä EU:n energiaturvallisuusstrategiassa;
17. painottaa, että EU ei voi kilpailla pelkästään kustannuksilla vaan sen on lisättävä tuottavuutta tekemällä kestäviä investointeja tutkimukseen ja kehittämiseen, koulutukseen ja taitoihin sekä resurssitehokkuuteen niin kansallisella kuin EU:n tasolla; kehottaa komissiota ja hallituksia antamaan näille etusijan talousarvioissaan; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi uudistuksia suunnitellessaan kiinnitettävä erityistä huomiota nuorisotyöttömyyteen, jotta nuorten mahdollisuuksia ei evättäisi jo lähtökohtaisesti; kehottaa siksi jäsenvaltioita hyödyntämään käytössä olevia määrärahoja, kuten nuorisotakuun määrärahoja, nopeammin ja tehokkaammin;
18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään rahoitustuen ja väliaikaisen troikkajärjestelmän parannettuun lainsäädäntörakenteeseen, jossa noudatetaan unionin talouden hallintokehystä ja unionin lainsäädäntöä ja taataan siten demokraattinen vastuuvellollisuus; korostaa, että on tärkeää varmistaa Euroopan parlamentin maaliskuussa 2014 hyväksymien troikkaa käsittelevien mietintöjen seuranta; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön näihin mietintöihin sisällytetyt päätelmät; huomauttaa, että EU:n tietyille jäsenvaltioille solidaarisuuden ja ehdollisuuden yhdistelmänä antama

rahoitustuki on onnistunut silloin, kun siihen liittyy vahva kansallinen omavastuullisuus ja sitoutuminen uudistamiseen; muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita, että niiden on tehtävä laaja-alainen arviointi rahoitustukiohjelmista;

19. kehottaa komissiota toteuttamaan viipymättä toimia veropetosten ja veronkierron torjumiseksi; kehottaa luomaan yksinkertaisen ja avoimen verotusjärjestelmän; kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään sopimukseen yhteistä ja yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa koskevasta ehdotuksesta, sillä se on tärkeä väline väärinkäytösten torjumisessa, ja katsoo, että parlamentin 19. huhtikuuta 2012 vahvistaman kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta (CCCTB)¹ on oltava järkevän kompromissin perustana; kehottaa jälleen kerran jäsenvaltioita siirtämään verotuksen painopistettä pois työn verottamisesta; toteaa, että veropetosten ja veronkierron torjumiseen tähtäävillä toimilla ei pitäisi vaarantaa jäsenvaltioiden valtaoikeuksia; suhtautuu kuitenkin myönteisesti verojärjestelyjen tehokkaaseen koordinointiin unionissa;
20. tähdentää koulutusjärjestelmien uudistustarpeita, jotta tulevat sukupolvet voisivat valmistautua tulevaisuuden työmarkkinoiden kasvaviin tarpeisiin;
21. katsoo, että jäsenvaltiot ja komissio eivät ole vielä noudattaneet sisämarkkinoiden päätökseen saattamista koskevaa sitoumustaan, etenkin kun kyse on palvelujen sisämarkkinoista ja digitaalitaloudesta;
22. kehottaa jälleen komissiota parantamaan sisämarkkinoiden hallinnointia; kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan sisämarkkinoiden tavoitteet eurooppalaisen ohjausjakson tavoitteiden kanssa ja varmistamaan yhtenäisyyden sisämarkkinoiden ja toisaalta eurooppalaisen ohjausjakson valvontamekanismin välillä; katsoo, että sisämarkkinoiden täytäntöönpanoa mittaavista indikaattoreista koostuva erillinen analyysiväline voi antaa hyödyllistä tietoa maakohtaisia suosituksia ja vuotuista kasvuselvitystä varten; korostaa sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevien kertomusten merkitystä ja lisäarvoa aiempina vuosina, sillä ne ovat vaikuttaneet komission vuotuisen kasvuselvityksen yleisiin painopistealueisiin ja niissä on yksilöity eurooppalaiseen ohjausjaksoon liittyviä maakohtaisia suosituksia; pitää siksi valitettavana, ettei sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevaa kertomusta ole laadittu vuodelle 2015; kehottaa komissiota käyttämään kaikkia EU:n lainsäädännön tarjoamia nykyisiä keinoja eurooppalaisen ohjausjakson täytäntöönpanon tehostamiseen;
23. on huolissaan joissakin jäsenvaltioissa ilmenevistä protektionistisista suuntauksista; huomauttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ei määrätä henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden rajoittamisesta, ja muistuttaa, että komission on turvattava nämä vapaudet ja valvottava niiden täytäntöönpanoa;
24. korostaa, että hyvin toimivien sisäisten työmarkkinoiden ja maahanmuuttoa koskevan tasapainoisen lähestymistavan puuttuminen haittaavat kasvua EU:ssa; on huolissaan joissakin jäsenvaltioissa ilmenevistä protektionistisista suuntauksista; huomauttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ei määrätä henkilöiden, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden rajoittamisesta, ja muistuttaa, että komission on turvattava nämä vapaudet ja valvottava niiden täytäntöönpanoa;

¹ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 134.

25. muistuttaa, että on tärkeää varmistaa sekä rajat ylittävä että alojen välinen työvoiman liikkuvuus, parantaa työn tuottavuutta (johon liittyy ammattitaidon kohentaminen työllistyvyyden edistämiseksi) ja työpaikkojen laatua sekä joustavoittaa työmarkkinoita kuitenkin niin, että samalla työpaikat säilytetään riittävässä määrin turvattuina, vähennetään epävarmoja työsuhteita ja varmistetaan asianmukaiset mahdollisuudet työehtosopimusneuvotteluille; korostaa, että ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän yhteensovittamisen samoin kuin työn- ja uraohjauksen parantamisella on suuri merkitys tulevaisuudessa; katsoo, että liikkuvuuden lisäämisellä voidaan auttaa vähentämään täyttämättömien avointen työpaikkojen suurta määrää, joka korkean työttömyyden ohella on edelleen ongelma; korostaa, että investoiminen naispuolisten työntekijöiden ja nuorten työllisyyteen on tärkeää etenkin kehittymässä olevien teknologioiden alalle ja uusille aloille, sillä näillä aloilla on potentiaalia työpaikkojen luomiseen;
26. pitää myönteisenä toimia, joilla eurooppalaisesta ohjausjaksosta tehdään tehokkaampi ja demokraattisempi; ymmärtää, että täytäntöönpanon tulokset ovat parempia julkisen rahoituksen alalla, jossa seurantavälineet ovat vahvempia; vaatii työllisyyden ja sosioekonomisten indikaattorien tasapainoista integrointia;

Finanssipoliittinen vastuu

27. on tyytyväinen siihen, että liiallista alijäämää koskevassa menettelyssä olevien maiden lukumäärä on laskenut voimakkaasti – vuonna 2014 yhteentoista, kun vastaava lukumäärä vuonna 2011 oli 24; toteaa, että tämän julkisen talouden paranemisen vuoksi finanssipolitiikan viritys jää todennäköisesti laajalti neutraaliksi vuonna 2015; pyytää komissiota arvioimaan, onko EU:n finanssipolitiikan luonne yhteensopiva investointien lisäämistarpeen kanssa; on silti huolestunut kasvavasta eriarvoistumisesta, ostovoiman heikkenemisestä, korkeasta pitkäaikais- ja nuorisotyöttömyydestä ja yhä hyvin korkeasta julkisesta ja yksityisestä velkaantumisesta useissa euroalueen jäsenvaltioissa, joka paitsi hidastaa kasvua on myös huomattava riski mahdollisten tulevien häiriöiden esiintyessä; kehottaa komissiota tulkitsemaan kasvuindikaattoreita viisaasti ja varovaisesti ja tarkastelemaan uudestaan talousennusteiden laatua, sillä edellisen komission ennusteita on aivan liian usein tarkistettu alaspäin;
28. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että useimpien jäsenvaltioiden olisi pyrittävä edelleen kasvu edistävään julkisen talouden vakauttamiseen; kehottaa jäsenvaltioita, joilla on riittävästi julkisen talouden liikkumavaraa, vähentämään veroja ja sosiaaliturvamaksuja yksityisten investointien ja työpaikkojen luomisen lisäämiseksi; kehottaa komissiota antamaan konkreettisia suosituksia jäsenvaltioille, myös niille, jotka panevat täytäntöön talouden sopeuttamisohjelmia, ja varmistamaan näin, että suosituksissa tuetaan talouskasvua kestäväillä ja sosiaalisesti tasapainoisilla rakenneuudistuksilla, jotka johtavat laadukkaiden työpaikkojen luomiseen, parempaan kilpailukykyyn ja jatkuvaan lähentymiseen;
29. panee merkille komission arvion jäsenvaltioiden alustavista talousarviosuunnitelmista; painottaa, että talousarviosuunnitelmien tarkastelussa olisi pyrittävä kestävään finanssipolitiikkaan; korostaa finanssipolitiikan sääntöjen soveltamisen tärkeyttä ja vaatii yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamista;
30. panee merkille, että ainoastaan viisi jäsenvaltiota on noudattanut täysin vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä; painottaa, että jäsenvaltiot laativat vakaus- ja kasvusopimuksen yksimielisesti; korostaa, että kun merkittävä osa menoista käytetään julkisen velan hoitamiseen, tämä vähentää niitä resursseja, jotka ovat käytettävissä

julkisiin palveluihin ja investointeihin; hyväksyy sen vuoksi sen, että alijäämän supistaminen erittäin velkaantuneissa maissa on edelleen välttämätöntä, mutta katsoo, että tällainen talouden vakauttaminen olisi toteutettava siten, että suojellaan julkisten palvelujen haavoittuvaisia käyttäjiä ja julkisia investointeja ja peritään veroja oikeudenmukaisella tavalla kasvun lisäämisen avulla;

Kansallisten toimien koordinoinnin tehostaminen

31. on tyytyväinen varoituskoneismia koskevaan kertomukseen; panee tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden sisäisen epätasapainon asteittaisen vähenemisen; kiinnittää huomiota monien jäsenvaltioiden ulkoiseen epätasapainoon, mukaan lukien kauppataseiden suuriin ylijäämiin; panee merkille EU:n maailmanlaajuisten markkinaosuuksien menettämisen;
32. huomauttaa, että makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn tavoitteena on välttää paitsi erittäin haitallisia vaikutuksia maan kasvuun ja työllisyyteen myös huonosti suunnitellun kansallisen politiikan kielteisiä heijastusvaikutuksia muihin euroalueen jäsenvaltioihin; panee merkille joulukuussa 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston ilmoituksen, jonka mukaan EMUn talouspoliittisten toimien tiiviimpää yhteensovittamista koskevaa keskustelua lykätään vuoteen 2015 kolmen puheenjohtajan ja yhden pääjohtajan kertomukseen asti;
33. muistuttaa näkemyksestään, jonka mukaan nykyisestä talouden hallintokehiksestä puuttuu riittävä demokraattinen vastuuvollisuus, joka koskee sen ja muiden asianomaisten laitosten ja elinten sääntöjen noudattamista; kehottaa komissiota tekemään tarvittavat ehdotukset, joilla voidaan vastata EU:n talouden hallintokehiksen demokraattisen vastuuvollisuuden puutteeseen;
34. toteaa, että olisi tarkasteltava öljyn hinnan merkittävän laskun vaikutuksia ja sitä, olisiko tämä odottamaton hyöty välitettävä kokonaisuudessaan fossiilisten polttoaineiden kuluttajille vai jaettava siten, että hallitukset korottavat fossiilisten polttoaineiden veroja vähentääkseen vajeitaan, rahoittaakseen investointeja, välttääkseen ilmastonmuutosta koskevien toimien heikentämistä ja vähentääkseen inflaation hidastumispaineita;

EU:n talousarvio

35. korostaa, että kansallisten talousarvioiden ja unionin talousarvion laadinnassa on noudatettava julkisen talouden tilinpidon oikeellisuuden peruseriaatetta, jotta varmistetaan lähentyminen ja vakaus EU:ssa; on vakuuttunut siitä, että tämä tilinpidon oikeellisuus on keino vastata jäsenvaltioiden väliseen sekä jäsenvaltioiden ja unionin kansalaisten väliseen luottamuspulaan, joka on kasvanut nykyisen rahoituskriisin puhjettua;
36. kehottaa sen vuoksi yhdenmukaistamaan kansallisten talousarvioiden laatimisessa käytettävät taloudelliset oletukset; katsoo erityisesti, että kansainvälistä taloustilannetta olisi tarkasteltava yhteisesti;
37. kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan entisestään julkisen talouden tilinpäätösten esittämistapaa vertailukelpoisuuden parantamiseksi makrotalouden liiallisen epätasapainon ehkäisemiseksi; vaatii erityisesti, että jäsenvaltiot standardoivat tapansa esittää EU:n talousarviota koskevat maksuosuutensa tilinpäätöksissään;

38. kehottaa komissiota puuttumaan kaikkiin ohjausjakson aikana ilmenneisiin demokratiavajeisiin unionin talous- ja rahaliiton kehittämiseen tähtäävän vuonna 2015 toteutettavan kehittämistoimenpidepaketin avulla;
39. pitää erittäin tärkeänä Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien nykyistä tiiviimpää yhteistyötä talous- ja budjettipolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa; sitoutuu syventämään suhteitaan kansallisiin parlamentteihin rakentavassa kumppanuuden hengessä;
40. pitää valitettavana, että maksamattomien määrärahojen suuri määrä EU:n talousarviossa heikentää EU:n uskottavuutta ja on ristiriidassa kasvua ja työllisyyttä, etenkin nuorten työllisyyttä, sekä pienten ja keskisuurten yritysten tukemista koskevien korkeimmalla poliittisella tasolla asetettujen tavoitteiden kanssa, ja pelkää pahoin, että tilanne kasvattaa unionin ja kansalaisten välistä juopaa;
41. kehottaa monivuotisen rahoituskehityksen vaalien jälkeisen tarkistuksen yhteydessä analysoimaan ja siten lisäämään lisäarvoa, jota unionin rahoituksella saadaan pyrittäessä kilpailukyvyyn, kasvun ja työllisyyden lisäämiseen sekä energia-alan muutokseen tähtääviin unionin vahvistamiin tavoitteisiin; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön aiempaa selkeämmän menetelmän, jolla Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin liittyviä EU:n varoja ja menoja voidaan jäljittää tehokkaammin vaikutustenarviointien laadun parantamiseksi;
42. kehottaa lisäksi komissiota raportoimaan niistä kielteisistä seurauksista, joita maksujen viivästymistä koskeva ongelma voi aiheuttaa jäsenvaltioiden talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä antamille sitoumuksille;
43. panee merkille, että monissa jäsenvaltioissa julkisen hallinnon toimintaa ei vielä ole tehostettu, vaikka parannuksilla tällä alalla voitaisiin saada aikaan säästöjä järkiperäistämällä organisaatioita ja karsimalla yrityksiin ja kansalaisiin kohdistuvaa byrokratiaa;
44. pitää myönteisenä, että komissio on vuotuisessa kasvuselvityksessään 2015 korostanut eurooppalaisten rakenne- ja investointirahastojen (nuorisotyöllisyysaloite mukaan luettuna) taloudellista merkitystä; palauttaa mieliin, että näiden rahastojen osuus julkisten investointien kokonaismäärästä on keskimäärin 10 prosenttia EU:ssa mutta että tilanne vaihtelee maittain ja joissakin jäsenvaltioissa niiden osuus voi olla jopa 80 prosenttia julkisista investoinneista; korostaa, että rakenne- ja investointirahastot tarjoavat hyvän esimerkin unionin talousarvion ja kansallisten talousarvioiden välisestä synergiasta, joka perustuu yhteisesti sovittuihin ja kasvua ja investointeja koskeviin, Eurooppa 2020 -strategian mukaisiin kumppanuussopimuksiin kirjattuihin tavoitteisiin; tukee kaikkia toimia, joilla pyritään edistämään unionin ja kansallisten budjettivarojen järkevää yhdistämistä tehokkuuden lisäämiseksi, talouden elvyttämiseksi ja kansallisten alijäämien pienentämiseksi jaettujen resurssien aikaansaamien myönteisten vaikutusten myötä;
45. korostaa kiireellistä tarvetta torjua tehokkaasti veronkiertoa, jonka vuoksi EU:lta jää mahdollisesti saamatta merkittävä määrä varoja;
46. kehottaa komissiota tekemään selvityksen Verkkojen Eurooppa -välineen ja Horisontti 2020 -puiteohjelman kaltaisten EU-ohjelmien varojen uudelleensuuntaamisen mahdollisista vaikutuksista;

47. kehottaa jäsenvaltioita täydentämään investointiohjelmaa, jolla pyritään maksimoimaan julkisten menojen vaikutukset ja houkuttelemaan yksityisiä investointeja;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille, kansallisille parlamenteille ja Euroopan keskuspankille.